

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného, a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobkyně: **K. G.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 3. 2006, č. j. 55 Az 269/2004 - 81,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jehož výrokem I. byl zamítnut návrh stěžovatelky na ustanovení advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu č. j. 55 Az 269/2004 - 62 ze dne 22. 11. 2005. Citovaným rozsudkem zamítl krajský soud žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-3219/VL-10-ZA04-2004 ze dne 3. 12. 2004, kterým žalovaný stěžovatelce neudělil azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a současně rozhodl, že se ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Krajský soud návrh stěžovatelky na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti výrokem I. napadeného usnesení dne 15. 3. 2006 zamítl.

Krajský soud ke zjištění osobních a majetkových poměrů stěžovatelce doručil přípis ze dne 17. 2. 2006 spolu s formulářem a stěžovatelku vyzval, aby formulář ve lhůtě 15 dnů od doručení vyplnila a soudu zaslala zpět. S ohledem na skutečnost, že stěžovatelka bydlí na soukromé adrese, uložil krajský soud stěžovatelce, aby soudu sdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem a jak si opatřuje prostředky na svou výživu a ošacení. Svá tvrzení měla pak stěžovatelka doložit listinnými důkazy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 22. 2. 2006. Stěžovatelka v reakci na výzvu zaslala soudu vyplněný formulář, ve kterém uvedla, že nemá příjmy z pracovního poměru ani žádné další příjmy, není zaměstnána a studuje češtinu, nemá osobní majetek. Bydlí spolu s tatínkem, výdělkové příjmy

a majetkové poměry manžela neuvedla. Listinné důkazy na podporu svých tvrzení přes výzvu soudu nepředložila žádné. Krajský soud proto v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že stěžovatelka neprokázala, že jsou u ní splněny předpoklady pro to, aby byla osvobozena od soudních poplatků.

Výrokem II. napadeného usnesení pak krajský soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení odstranila nedostatek svého podání ze dne 29. 12. 2005 spočívající v absenci povinného zastoupení advokátem. Současně krajský soud stěžovatelku poučil o tom, že v případě, že nebude výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta.

Proti usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, ve které namítala, že s usnesením soudu nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatelka s ohledem na špatnou znalost českého jazyka neměla možnost tyto změny prostudovat. Nemá žádnou práci, advokátovi zaslala materiály k žalobě a nedostala odpověď. Rodinná situace se nezměnila, bydlí stále s tatínkem, který ji poskytuje pomoc a platí za ubytování 3000 Kč měsíčně. Ted' nemůže předložit důkaz soudu, neboť majitelé bytu jsou na dovolené. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a žádá o ustanovení právního zástupce.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatelka zastoupena advokátem není a sama rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila o kasační stížnosti věcně rozhodnout. Jak již totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, „Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jež účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, že účastník právo na ustanovení zástupce nemá.“ Nejvyšší správní soud proto posuzoval kasační stížnost, aniž by stěžovatelka byla zastoupena advokátem.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat tím, zda je kasační stížnost přípustná. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně. Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla proti kterému z výroků napadeného usnesení kasační stížnost směřuje a proto ji bylo třeba posoudit jako stížnost proti oběma výrokům.

Pokud jde o výrok I., tak kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o ustanovení advokáta je obecně přípustná. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je však možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.).

Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně

může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že se nemohla seznámit se změnami azylového zákona a to kvůli špatné znalosti českého jazyka. Takto uvedenou námitku nelze podřadit pod žádný důvod kasační stížnosti obsažený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Navíc, pokud stěžovatelka brojí proti rozhodnutí soudu o zamítnutí její žádosti o ustanovení advokáta zástupcem, je zákon o azylu v dané věci zcela bezpředmětný. Stěžovatelka tak v kasační stížnosti uvádí důvod, který nesměřuje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat.

Jestliže stěžovatelka směřuje svoji námitku do změn zákona o azylu a její obeznámenosti s nimi, což vůbec nebylo předmětem soudního rozhodnutí, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost proti výroku I. napadeného usnesení je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Stěžovatelčiny zmínky o tom, že nemá žádnou práci, o nedostupnosti advokáta a taktéž tvrzení, že rodinná situace se nezměnila, bydlí stále s tatínkem, který ji poskytuje pomoc a platí za ubytování 3000 Kč měsíčně, nelze vyložit jako stížnostní body: neplyne z nich totiž ani v nejmenším, v čem stěžovatelka spatřuje pochybení soudu, resp. proč se domnívá, že soud měl rozhodnout jinak, i když ona sama neposkytla v řízení před ním potřebnou součinnost. Stěžovatelka neuvádí ani žádné skutkové okolnosti, z nichž by případně bylo možno dovodit tvrzení o pochybení soudu.

Pokud jde o výrok II. napadeného usnesení, kterým byla stěžovatelka vyzvána, aby odstranila nedostatek povinného zastoupení pro řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů, tak je třeba poukázat na § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., který stanoví, že kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Rozhodnutí, jimiž se pouze upravuje vedení řízení, jsou v zásadě usnesení vydaná v průběhu řízení, která nemají vliv na rozhodnutí o věci samé. Jedná se tak o rozhodnutí, u kterých odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje. V daném případě tak bylo výrokem II. upravováno vedení řízení a kasační stížnost proti tomuto výroku je rovněž nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou, jelikož v ní byly uplatněny jiné důvody než ty, které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 a § 104 odst. 4 s. ř. s.].

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. března 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu